

Fra Hjemmefrontens Ledelse:

Kjemp - for alt hva du har kjært !

Hva er en parole ?

Parolen er en forholdsordre som fastslår hvilken holdning en skal innta i en bestemt kampsituasjon.

Hvorfor må vi ha paroler ?

I kampen mot våre fiender kan vi bare greie oss når vi kjemper samlet og under disiplin. Parolen er det kommandoord som ordner rekken, det er den som gjør at vi også i vår sivile kamp kjemper som en armé og ikke som en uordnet masse. Parolen er santidig et uttrykk for fellesskapet mellom alle gode nordmenn. Den styrker de svake ved å stille dem inn i rekken av de faste og djerfe. Den gjør at fiender ikke vet hvor han skal slå til, fordi alle står likt. Det er parolen som er grunnlaget for vår front.

Hvis du er en av dem som gjerne vil gå dine egne veier og ikke har forstått krigens krav til solidaritet, da se deg tilbake og tenk over hvor vi hadde stått, om det norske folk som helhet ikke hadde samlet seg om parolene fra H. L.

Hvor hadde vi stått om ikke lærerne hadde samlet seg om parolen om ikke å medvirke til noen nazifisering av skolen, om ikke foreldrene hadde fulgt parolen om ikke å sende sine barn til ungdomstjenesten. Våre barn og vår ungdom hadde da i mer enn 3 år vært under farlig nazistisk påvirkning. Vil noen idag våge å påstå at dette ikke hadde satt spor, og det spor som aldri ville kunne utslettes.

Hvor hadde vi stått om vi ikke mannjamt hadde sluttet opp om parolen mot sambandene. Hele det norske folk hadde vært innskrevet i nazistiske organisasjoner. Quisling hadde dannet sitt riksting, og vi hadde for lenge siden vært trukket inn i krigen på tysk side.

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolen mot arbeidsinnsatsen? Tyskerne hadde motstandsløst kunnet utskrive vår arbeidskraft til krigsinnsats mot vårt eget folk og mot våre allierte. Hvordan ville disse ha sett på oss når krigens regnskap om ikke så lang tid skal gjøres opp? Og hvordan ville vi ha sett på oss selv?

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolen mot AT og mobiliseringen? Ikke bare den ungdom som nå nektet å la seg mobilisere, men også andre årsklasser hadde idag vært under våpen. Noen av dem vilde allerede vært satt inn på østfronten og resten ville være blitt tvunget til å dekke den tyske retrett i Nord-Norge.

Hvordan blir parolen til ?

Hvis en rekke forskjellige grupper tok seg til å sende ut paroler, ville det bære galt avsted. Parolen forutsetter én fast anerkjent ledelse på samme vis som en här må ha én enhetskommando. Hos oss er det H. L. (Hjemmefrontens Ledelse) eller ledelsen i en av hjemmefrontens undergrupper som gir parolene. I siste fall skjer det etter de retningslinjer som er trukket opp av H.L. og i näye samråd med H.L.

Hvor det oppstår en situasjon som krever en ny parolle, blir saken drøftet med representanter for de befolkningsslag som i særlig grad blir berørt. H.L. er dessuten på forskjellig vis i stadig kontakt med folk fra hele landet. Når det er tid til det kan derfor hundreder av nordmenn være rådspurt om parolene. Vi kan trygt si at behandlingsmåten er så demokratisk som det er mulig å gjennomføre den under de nåværende forhold.

Hva er H. L. ?

Det er rimelig at det norske folk gjerne vil vite litt mer om den ledelse som dirigerer kampen mot våre fiender; men vi vet alle at ingen er mer vitebegjærlig på dette punkt enn gestapo. Det er derfor ikke stort vi kan fortelle. Hjemmefrontens arbeid drives av en rekke aktive grupper sammensatt av menn og kvinner fra alle befolkningslag. De har forskjellige oppgaver, men de har ett felles mål. De vil hver på sitt område gjøre den ytterste innsats for å gjenreise vår frihet og selvstendighet etter grunnloven, de tror på demokratiet, de hater nazismen og de er lojale mot konge og regjering. Det er menn fra disse gruppene som sitter i H.L.

Hvordan er din stilling til parolene?

H.L. er idag det norske folks og den norske regjerings representant hvor det gjelder motstanden mot fienden her hjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller - til og med motarbeider parolene, stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.

KAMP-BUD.

1. Du skal ikke la deg mobilisere av fienden under noesomhelst påskudd.
2. Du skal ikke la deg innregistrere til nasjonal arbeidsinnsats eller gi oppgaver over registreringspliktige. Sørg for å holde deg unna, så de ikke får tak i deg.
3. Du skal ikke la deg innregistrere eller møte til AT. AT er idag en naziororganisasjon som närsomhelst kan omgjøres til en militærorganisasjon.
4. Du skal ikke la deg innregistrere eller møte til borgervakt. Blir du hentet av politi, skal du komme deg unna ved første anledning. Borgervaktene er gisler i tilfelle sabotasjehandlinger. Commandotroppene har ordre til ikke å ta hensyn til borgervaktene.
5. Du skal ikke la deg tvinge til å gå på nazimøter. Dette er et av nazistenes viktigste midler til å bryte frontmoralen, og de som møter blir tatt til inntekt for NS-propaganda. Støtt de svake.
6. Du skal ikke delta eller være tilskuер ved offentlige idrettsstevner, men hold deg i form.
7. Du skal ikke sende dine barn til NSUF. (Ungdomstjenesten)
8. Du skal gjøre klart at du ikke betrakter deg som medlem av noen nazistisk organisasjon. Du mottår ikke tillitsverv, du betaler ikke kontingent og du nekter å godta pålegg fra samband eller foreninger av samme art.
9. Du skal ikke söke noen offentlig stilling. Heller ikke skal du frivillig eller under tvang ta arbeid etter arresterte, avsatte eller suspenderte tjenestemenn. Nazistene har satt seg som mål å nazifisere de offentlige etater ved å fjerne de beste nordmenn fra sine stillinger. Blokaden har virket som en sterk bremse mot nazifiseringen.
10. Hver mann som direkte eller indirekte er tvunget til å arbeide for tyskerne, skal bruke all sin qmtanke på å arbeide sent og dårlig. Den som uten å være tvunget av omstendighetene stilier produksjonsmidler, varer eller arbeidskraft til fiendens rådighet, kjemper på fiendens side sammen med NS. La han merke hva du mener om ham.
11. Du skal aldri glemme at vi er i krig, og at krigen gjelder vår eksistens som nasjon og vår rett til å leve som frie mennesker. Du skal være beredt til å bringe de samme offer som soldatene og sivilbefolkningen i de allierte land daglig bringer.
12. Du skal følge de paroler som blir gitt, likegyldig hvilke trussler som blir brukt og du skal gjøre ditt til at også dine nærmeste følger dem. Vær sterk og gjør andre sterke.
13. Du kan bli stillet overfor en situasjon hvor det ikke foreligger noen skrevne parole. Utsett da avgjørelsen til du har talt med gode menn. Bry deg ikke om de tidsfrister makthaverne setter. I siste instans skal du følge den parole som den nasjonale samvittighet foreskriver.
14. Du skal forberede deg på å hjelpe våre soldater og våpenbrødre under befrielsen av vårt land. Hver mann og hver kvinne har sitt område og sine spesielle kunnskaper som kan komme til nytte. Sök råd om hva du skal gjøre.

15. Du skal etter beste evne hjelpe alle dem som kjemper mot fienden her hjemme, enten det gjelder opplysninger, mat eller husly.
16. Du skal på alle måter hjelpe dem som er rammet av krigen.
17. Det er din plikt å holde deg best mulig underrettet om det som skjer. for den som virkelig ønsker det, er dette ikke vanskelig. Det er også din plikt å meddele det du lærer til andre.
18. Du skal av all din makt motvirke fiendens propaganda mot våre allierte.
19. Du skal ta den risiko som er nødvendig for å løse din oppgave, men bruk all din omtanke for å gjøre risikoen minst mulig. Vær ikke nysgjerrig eller løsmannet. Mange tusen gode nordmenn sitter idag i fengsel på grunn av unødvendig snakk.
20. Du skal forberede deg på å fylle din plass i et fritt Norge. Vårt land vil da trenge din fagdyktighet, din arbeidsglede, din disiplin og din lojalitet.

-----ooo0ooo-----

SVERIGE. Gjentagne ganger i løpet av denne krigen har det norske folk hatt billig grunn til å spørre: Hvad egentlig med Sverige? Hvorledes stiller det svenske folk seg til det oppgjør verdens frie nasjoner har gått til for å knekke nazi-preussiske ekspansjonsplaner for verdensherredømmet? I de siste dager er imidlertid spørsmålet Sveriges stilling blitt ennu mere aktuelt og har fått en hektisk karakter eftersom begivenhetene i vår nordlige landsdel utvikler seg til en katastrofe: Hvad vil Sverige gjøre i krigens siste fase? Vil Sverige erklære Tyskland krig? Vi vil med en gang ha sagt at vi er forlike utenrikspolitisk orientert til å kunne gi noen uttømmende analyse av forholdet S v e r i g e , og forholdet Sverige-Norge som for oss blir adekvat med spørsmålet "Sverige og den 2. Verdenskrig." Hvad er de indre- og utenrikspolitiske beveggrunner til at Sverige har inntatt en holdning som de har gjort? De diplomatiske intriger bak kullissene vil bare freden kunne belyse tilstrekkelig klart, men visse trekk ved Sveriges handlemaate har det allerede maattet svare for innfor verdensopponionen og særlig det norske folk. Historiske fakta som at det en tid her hjemme var en meget krass anti-svensk stemning lar seg ikke bortforklare, likesaa at denne stemningen særlig det siste aar har undergaatt en forandring i pro-svensk retning. Hvad var aarsakssammenhengen i begge periodene av vår holdning ovenfor Sverige i krigsaarene? Vi skal forsøke å gi et lite overblikk: Ved krigsutbruddet i 39 stilte Sverige seg - som oss- nøytral ovenfor begge de krigførende parter, akse- og vestkoalisjonen. Dette betyr ikke at Sverige har vært nøytral. Et krigførende land som vaart- forstaar langt andre ting ved begrepet nøytralitet, enn et ikke- krigførende. Vi vurderer utfra et annet grunnlag, og veier nøytraliteten ikke paa et lite folks nøytralitetserklæring - men paa en positiv stillingtagen til et paagaaende oppgjør, nøytralitet er en falsk illusjon. Et lands saakalte nøytralitet bestemmes ikke av det selv, men av de krigførende parters vilje til å respektere nøytraliteten. Paa den annen side vil det nøytrale landet (Sveriges ex. det svenske diplomatis) elastisitet i den ene eller annen retning i sin nøytralitetspolitikk. Vi kan straks slaa fast at Sverige i sin politikk har vist en usmakelig form for oppportunisme, i hvert fall synes det oss slik. Reaksjonen paa verdensbegivenhetene avviker ikke saa lite fra vår. Her maa en selv sagt ta i betraktnsing at vi som okkupert land må ta standpunkt, å hevde en nøytral "saklighet" er en form for livsfrykt og moralsk sløvhett som ikke er noe annet enn flukt fra virkeligheten. Det ung e , impulsive Norge gav det eneste svar det i sin rettferds- og frihetsfølelse kunne gi: VI TOK VAABNENE OPP. Det kan videre til vår fordel kanskje sies at vi alt før 9. april - selvom vi utad hevdet en streng nøytralitet- helt fra begynnelsen av krigen inntok en positiv

hjelning utfra moralske og retslige prinsipper. MOT Nazityskland, Sverige med sine lange frihetstradisjoner, hadde muligens større diplomatisk teft og erfarenhet (Vi presiserer ~~ha dde~~ enn oss. De toneangivende kretser fikk vi inntrykk-anstrenget seg med en intens kurtise av det nazistiske Tyskland og Sveriges reaksjon på den indre utvikling i Tyskland gav seg aldri slike voldsomme uttrykk som her hjemme, helt fra 1933 av. Selv det svenske sosialdemokrati var "kunngelig" høflig i sin fremtreden ovenfor det nazistiske diplomati. Paa den annen side var det venstreradikale Sverige sterke enn vaare antinazistiske venstregrupper (om "Dagbladet" og "Arbeiderbladet").

9. APRIL. Danmark, Norge OG SVERIGE blev okkupert, dvs. Danmark hadde de minste muligheter for forsvar og forsvarte seg bare symbolsk, Vaart folks reaksjon - delvis forsterket av quislingførderiet - var voldsmot, og det var ikke den norske regjering som mobiliserte MEN HELE DET NORSKE FOLK. Vi reagerte spontant paa overgrepene, og gikk til en krig som vi ennu er oppet i. Sverige derimot betalte sin "ikke-besatte okkupasjon" med: 1/ gjennemmarsj av tyske tropper, 2/ malm og ferdige staalvarer, 3/ cellulose osv. osv. 3/ gjennemmarsj av tyske styrker til Finland i 1941. Overhodet kunne Tyskland -fikk vi inntrykk av- forlange hvad de ville, og Sverige betalte sin "nøytralitet" med stadige innrømmelser. Bortsett fra den lillemen for fremtidig nordisk samarbeid saa betydningsfulle - "TrotsAlt"-gruppen, radikale norgesvenner (= antinazisme) som helt fra begynnelsen støttet den norske Hjemmefronten med sine smaa, men uhyre velkomne midler+ (Vi har mer aa takke denne gruppen for i de første tunge aar, enn det da saa apatiske og mette svenske borgerskap). Allikevel maa vi paradoksalt nok innrømme at Sveriges nøytralitet (vi skal utelate anførselstegnet) har vært til uhyre hjelp for det norske folk. Vaar stilling - og vaar kamp- hadde vært meget vanskeligere om Sverige hadde vært militært besatt og ikke bare kontrollert. Det svenske diplomati vil selvsagt øke aa bortforklare sin opportunisme i aarene -40, -41, -42 og delvis 43 i tysk retning, som at de var klar over at det var det beste i kampen mot Tyskland at de inntok en holdning som de gjorde, var moralsk ikke-krigførende paa alliert side og forsyningmessig (krigs materiell osv.) paa tysk side. Det blev det beste slik som krigen utviklet seg, og selvom vaart folk alltid vil komme ~~xxx~~ til aa huske Sveriges ettergivenhet ovenfor tyske krav i de første tunge aar av krigen som et utslag av "lønnsomhet", og folkets reaksjon -eller mangel paa reaksjon paa begivenhetene, som manglet meget av den forbitrelse og følelse av morals og retslig krenkelse av ~~senneskeverdets~~ prinsipper som preget vaart folk, saa vil vi allikevel maatte godta de svenske undskyldninger. Sverige er i ferd med aa rehabiliter seg ovenfor Norge og den allierte fronten mot nazi-baibarriet. Vaart folks holdning til Sverige har undergaatt en forandring, særlig det siste aar. Vi ønsker paa ingen maate aa redusere Sveriges stilling i et nordisk samarbeid. Men samtidig er vi klar over at vaar egen stilling er blitt ulike meget sterkere enn før. Vi er blitt modnett i kampen, og har kvittet oss med "husmanns-følesen" ovenfor den svenske "godsegare". Som en fri sterk stat vil Norge i samarbeid med Sverige og Danmark innta en mere jevnbyrdig stilling, en prosess som har paagaatt siden 1905 (1914), men som først blev modnet i aarene 1940-44.

Hyad med Sverige nu? Sverige nekter tysk transit. Sverige nekter gjennemreise av kamuflerte tyske militære. Sverige laaser sin Østersjøflaate inne i egne havner. Sveriges malmeksport opphører. (Samtidig rykker russerne vestover og devallierer østover) Retningen er klar: Sverige lar seg befullmektige hos den norske regjering. Sverige nekter asyl for krigsforbrytere. Sverige er prorussisk i Finnlandsfreden og formidler freden. Retningen er fremdeles klar: Sverige er "ikke-krigførende" paa alliert side, Sverige tillater vaabenopplæring av nordmenn og dansker med svenske vaaben i svenske kaserner. Sverige blir fristed for flyktninger. Den humanitære hjelpen til Norge oppgaar til ~~xxxxxx~~ millioner. Sverige understøtter norsk illegalitet. Sverige hjelper den norske Hjemmefronten.

GAAR SVERIGE TIL KRIG? Vi anser det som en mulighet at Sverige paa et gitt-avtalt - øieblikk gaar aktivt inn i krigen paa alliert side ved en eventuell avskjæringsaksjon paa Helgelandskysten. De siste begivenheter i Nord-Norge har utfordret svensk presse som aldri før. Sverige tillater frivillige aa delta paa norsk side i Finnmark. Det kan muligens utvikle seg til aa bli noen feltsuited divisjoner "frivillige". Planene for det blev kanskje - med Sveriges godkjennelse - lagt i Teheran. ~~xxxxxxxxx~~